

ضرورت اصلاحات اقتصادی
در بدنه مدیریتی کشور
دولت در تیم اقتصادی
تجدید نظر کند

سال بیست و سوم / دوره جدید شماره ۳۵۱ / ۱۲ صفحه / ۱۰۰۰ تومان

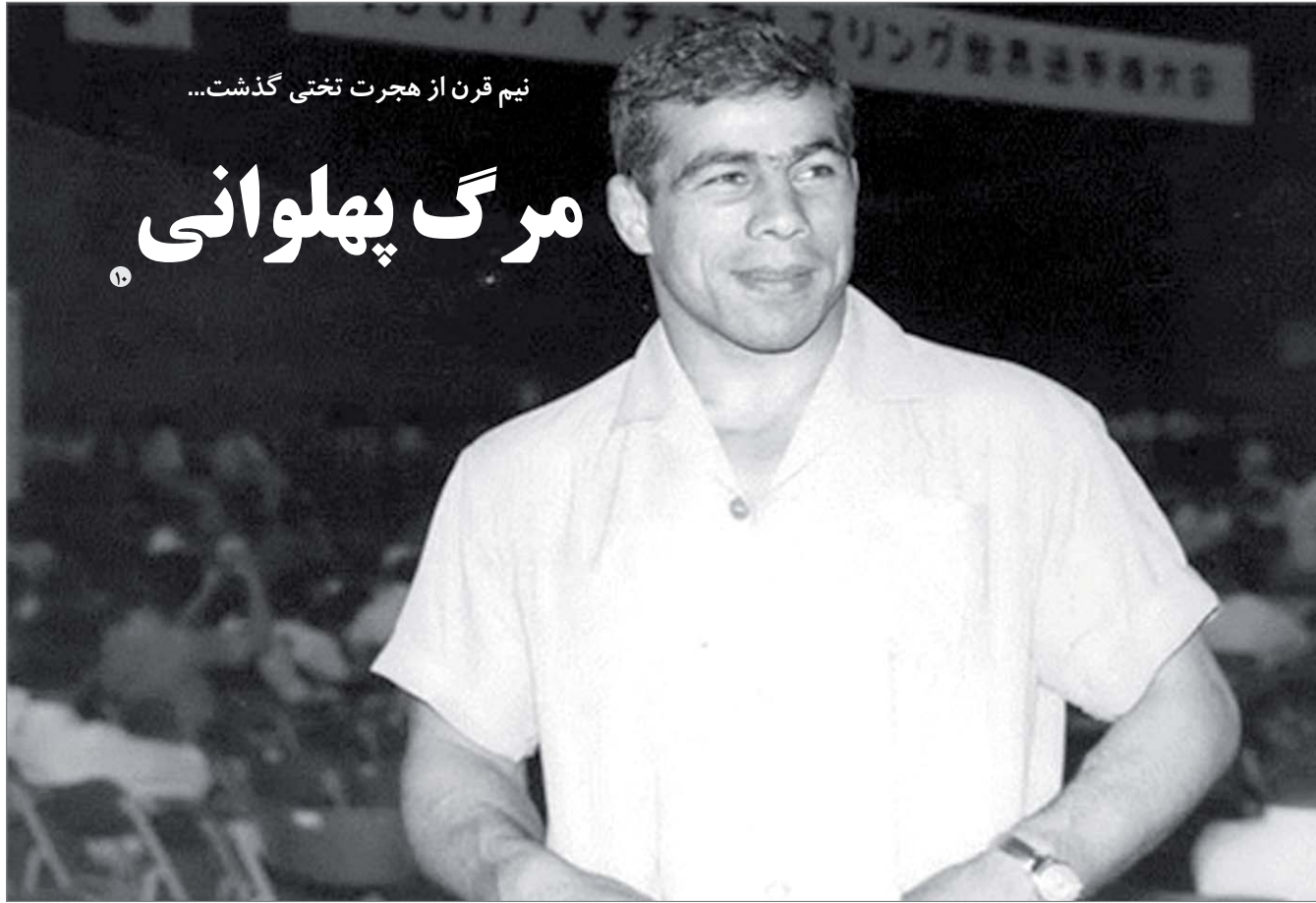

با معترضان متولد دهه
هفتاد و هشتاد چه باید کرد؟
«جیغ بنفش» جوانان
را بشنویید

یکشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۶ / ۱۹ ربیع الثانی ۱۴۳۹ / ۷ ژانویه ۲۰۱۸

وقتی اعتراضات ۸۰ شهر به وضعیت بد معیشتی به «اتاق عملیات برادر زن صدام» ربط داده شود!

صدای گمشده معترضان

نیم قرن از هجرت تختی گذشت...

مرگ پهلوانی

گفتگو با سخنگوی حزب اتحاد ملت
در ارتباط با اعتراضات اخیر

زخمی که باز شد

پس از شکل گیری اعتراضات چندقدرت اخیر برخی
عملکردهای مسئولین در مواجهه با معترضان
مخاطب انتقادهای قرار گرفته است...

دوستگی در نشست بررسی
اعتراضات در ایران

خواست آمریکا متحقق نشد

جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره
ناآرامی های روزهای گذشته در ایران با حمایت
نماینده آمریکا از معترضان ناآرامی های اخیر...

سخن نخست

شش گزاره، شش نکته

کلمه محمد توکلی

به نظر می آید ناکارآمدی صداسیما
فصل مشترک تمام جریان های سیاسی
درون و بیرون نظام است. همه جریان ها
با وجود همه اختلافات پرشماری که با...

یادداشت سیاسی

واکاوای اعتراض در شهرستان ها

کلمه حسام الدین اسلاملو

فقط کافیست تهران نشین نباشی تا
متوجه باشی حرف زدن برخی مسئولان
از سرسپردگی معترضان اخیر به
کشورهای دیگر چقدر مضحک است...

گزارش سیاسی

بازداشت حدود ۹ دانشجو پس از آغاز اعتراضات

حسب پیشگیرانه؟!

با آنکه به گفته مسئولین اعتراضات خیابانی به
نسبت هفته گذشته فروکش کرده
است اما با این همه نمی توان گفت
که چندان از التهاب این روزهای
کشور کاسته شده است...

گفتگوی فرهنگی

گفت و گو با کارگردان فیلم مستند «پناهگاه»

فیلم سازی با کمترین امکانات

«پناهگاه» نخستین مستند بلند عباس سنندی
است. سنندی فارغ التحصیل انجمن سینمایی
جوانان بوده و ساخت فیلم کوتاه داستانی
را از سال ۱۳۷۹ آغاز کرده است. او
تاکنون کارگردانی و...

یادداشت روز

هویت ملی و جهانی شدن؛ رویکرد فعال

کلمه محمود منصور

هویت ملی جزئی مهم از تعریف فرد از خود است و تناسب فرد و جامعه را مشخص
می کند. هویت ملی را نهاد خود اجتماعی فرد دانسته اند؛ فرد از طریق احساس تعلق
به جامعه نه تنها گذشته خود را درونی می کند، بلکه چشم اندازی از آینده را نیز برای
خود تعریف میکند. هویت ملی موضوعی درباره استفاده از منابع تاریخی، زبانی و
فرهنگی در روند شدن، پیش تر از بودن است؛ به عبارتی هویت ملی پیش تر از آن که
«ما چه کسی هستیم؟» یا «از کجا آمدیم؟» باشد، «ما چه چیزی می شویم؟» است.
در حقیقت هویت از طریق مشخص کردن تفاوت ها، قابل درک است. هویت ملی
حصاری خصوصی نیست، که هر ملتی را از سایر ملت ها جدا می کند. تحولات
تکنولوژیک و سیاسی نسبت قرن اخیر جهان را وارد عصر جدیدی کرده است، که
ویژگی برجسته آن کاهش سریع فاصله های زمانی و مکانی، ادغام فزاینده نظام های
اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جهان و رشد خیره کننده تولید و مصرف به واسطه
افزایش چشمگیری تجارت و تولید ثروت است. جهانی شدن در سطوح و از منظر و
ساخت های گوناگون مورد واکاوی قرار گرفته و تعریف شده اما مهم ترین ویژگی
آن، پیوند یا درهم تنیدگی گسترده جهانی و در نتیجه وابستگی متقابل پیچیده جهانی
است. جهانی شدن نشان دهنده یک واقعیت اجتماعی جدید است که شامل مناسبات
اجتماعی گسترش یافته، تشدید جریان ها و شبکه های کشش و درهم تنیدگی، افزایش
نفوذپذیری متقابل، و زیرساخت های جهانی است (فناوری های اطلاعاتی و ارتباطی).
این واقعیت ها، مفهوم جدیدی از تفاوت ها و تفاوت ها در نقطه قدرتی در زمان و فضا
که به واسطه آن مردم جهان به صورتی نسبتاً آگاهانه در جامعه جهانی ادغام
می شوند. و عرصه های مختلفی چون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، ارتباطی، فرهنگی
و مذهبی دارد. جهانی شدن به عنوان میراثی از تمدن بشری در دوره جدید، باعث
هم پیوندی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شده و اثراتی دوگانه داشته است.

افزایش روابط فرهنگی باعث برقراری نوعی تعامل و تبادل فرهنگی است که
هم موجب تجانس و هم تشنگی فرهنگی می شود. حضور و زندگی قومیت های
مختلف در جوار یکدیگر با چارچوب جغرافیای سیاسی و احادیات گوناگون قوم فرهنگی
جامعه ایرانی است. عدم انسجام میان این هویت ها باعث می شود کشور، فرآیند
جامعه پذیری متفاوتی را تجربه نماید. با گسترش فرآیند همه گیری جهانی شدن، نسبت آن
با هویت قومی و ملی و تأثیر متقابل آن مورد بحث است. در این خصوص دیدگاه های
مختلف مطرح شده است؛ کار کرد جهانی شدن را افزایش و تقویت روابط اجتماعی در
گستره جامعه جهانی به گونه ای که مسائل و تفاوت ها در نقطه جغرافیایی دور از هم،
برهم مؤثر است دانسته اند. جهانی شدن از یک سو باعث اشاعه و ایجاد تفاوت و تنوع،
و از سوی دیگر باعث ایجاد میزان قابل توجهی از یوستگی و هم شکلی نهادها می شود.
همان طور که تکنولوژی به عنوان یکی از ابزارهای جهانی شدن همگن کننده و از بین
برنده تفاوت ها است. جهانی شدن به گونه ای که مسائل و تفاوت ها در نقطه جغرافیایی دور از هم،
باز تولید خرده فرهنگ ها و قومیت فرام کرده؛ همانطور که هویت ملی به عنوان یک
کل واحد این امکان را در فرهنگ جهانی دارد.

این امکان ضمن خاصیت واگرایی؛ در صورت پذیرش تنوع و تکرر فرهنگی و
اصالت سخن قومی، عامل همگرایی در منظومه فرهنگ ملی به واسطه تقویت
ماهیت هویت ملی خواهد بود و به آن اعتبار و اصالت خواهد داد. رویکرد فعال در
جهانی شدن، بسا پذیرش و درک این فرآیند و رویه را فرایگیر؛ با شناخت تفاوت ها و
ضعف های خرده فرهنگ ها و فرهنگ ملی و شناسایی فرصت ها و تهدیدهای
جهانی شدن ضمن تقویت قوت ها و از بین بردن ضعف ها و تهدیدها، فرصت ها،
برده و ضعف ها را در همین مسیر کاهش خواهد داد. در همین راستا شناسایی فرصت ها،
امکان تأثیر گذاری و بهره مندی از مزایای این فرآیند را فراهم خواهد کرد و شناسایی
تهدیدها، از بروز تأثیرات مخرب آن جلوگیری خواهد کرد. قانون اساسی به عنوان
براینده خواست و اراده ملی؛ که بر پایه ارزش ها و تعلقات جامعه بنا شده، ساختار و
ظرفیت نهادهای برای باز تولید هویت قومی همسو با هویت ملی و تقویت همگرایی با
استفاده از فرصت های جهانی شدن است. همان طور که هویت ملی این امکان را برای
باز تولید در همان چارچوب، همراستا با فرهنگ جهانی جهت تقویت و تأثیر گذاری
دارد. رویکرد فعال با شناخت این مقتضیات و استفاده از این بستر، امکاناتی برای
تقویت هویت ملی و تحکیم همبستگی اجتماعی فراهم می آید و جهانی شدن را
بستری مناسب برای باز تولید مفهوم سیال هویت ملی در مسیر توسعه می بیند.

وقتی اعتراضات ۸۰ شهر به وضعیت بد معیشتی به «اتاق عملیات برادر زن صدام» ربط داده شود!

صدای گمشده معترضان

که گوش شنوایی برای شنیدن این گلایه ها باشد نوعی
سیاست بازی بر آن سایه انداخت. به عنوان مثال در
همین دوره اخیر انتخابات ریاست جمهوری برخی
رقبای دولت مستعزف تلاش کردند تا از «قعر» اقتضار
ضعیف پله های را برای بسالار رفتن از نزدیکان قدرت
سازند. و اکنون مسئولان در همه این سال ها نسبت به
آنچه در جامعه می گذشت و این نشانه ها و زنگ
خطرناک بود؟ آیا چیز آنکه هر کس تلاش کرد این
دانشگاه و آنان را از گسل های موجود در
جامعه ایرانی با خبر کردند اما نتیجه این
گزارش های تخصصی بی اعتنائی
دولت ها و دیگر نهادهای قدرت بود

امروز زمانی خوبی است که به یاد
بیاوریم چه بسیار اهالی فرهنگ، اساتید
دانشگاه، پژوهشگران و برخی سیاستمداران
در بازه های زمانی مختلف هشدارهای
لازم را به مراکز تصمیم گیری کشور
دادند و آنان را از گسل های موجود در
جامعه ایرانی با خبر کردند اما نتیجه این
گزارش های تخصصی بی اعتنائی
دولت ها و دیگر نهادهای قدرت بود

در غیاب رئیس؛
تأکید مجمع بر رفع مشکلات کشور
مجمع تشخیص مصلحت نظام با حضور اکثریت اعضا،
تشکیل جلسه داد. در ابتدای این جلسه، آیت الله محمدی
کرمانی با اشاره به حوادث روزهای گذشته گفت: حساب
مردم عزیز و مطالبات آنان با اغتشاشگران جداسازی و در
این روزها آمریکا و اسرائیل خوشحال شدند. وی تصریح
کرد: آنها فکر کردند می توانند با سوء استفاده از مطالبات عمومی هر غلطی
بکنند، غافل از آنکه انقلاب نور خداست و از این رفتارها آسیب نمی بیند. وی
با تأکید بر اینکه بار مسئولیت کار گزاران نظام بسیار سنگین است، گفت:
مسئولان باید به مسئولیت، به عنوان امانت نگاه کنند و حقیقتاً به فکر حل
مشکلات و تأمین آسایش و رفاه مردم باشند.

گروه سیاسی

حالا و پس از گذشت یک هفته از برگزاری تجمعات
اعتراضی در کشور که در برخی موارد با ناآرامی هایی
همراه بود تا حدودی صدای اعتراضات فروکش
کرده است و به موازات آن تریبون های رسمی در حال
ارائه قرائتی از وقایع یک هفته گذشته هستند که
چندان با آن چه در صحنه واقعیت رخ داده همراه
نیست. برای مثال یکی از مسئولان کشور، با پاک کردن
صورت مسئله نارضایتی های مردم، ریشه این
اعتراضات را اینگونه تحلیل کرده است: «چند ماه
پیش در اربیل اتاق عملیاتی تشکیل شد که مسئولیت
آن را مایک آندریا پارنیس و ویژه عملیات سازمان سیا
بود که بر روی پرونده ایران کار می کرد؛ همچنین در
این اتاق عملیات رئیس دفتر پسر صدام! و برادر زن
صدام! نیز به همراه نماینده ای از عربستان سعودی و
نماینده منافقین نیز حضور داشتند؛ بحث هایی نیز در
مورد حضور داشتن نماینده امارات هم در این اتاق
عملیات مطرح است که ما در حال بررسی آن هستیم.
در آن نشست قرار گذاشته بودند که در اواخر آذرماه
با استفاده از فضای مجازی عملیات خود را شروع کنند
و در دی ماه و بهمن ماه به نظام آسیب برسانند اسم
پروژه خود را نیز هم گزینی نتیجه بخش نامیده بودند!»
آنچه در ادامه به آن خواهیم پرداخت نگاهی به
واقعیت اعتراضات است؛ بدون آنکه در دام
فرافکنی های مرسوم اقتصاد و یا بخواهیم حواشی
غیر قابل قبول آن را در حد متن اعتراضات بزرگنمایی
کنیم. واقعیت آن است که رگه های نارضایتی و
اعتراض نسبت به برخی موضوعات در حوزه های
مختلف را می توان از سال ها قبل در جامعه احساس
کرد. همان زمانی که تمام ارکان قدرت یک صدار
دو خرداد ۱۳۷۶ یکی از نامزدها حمایت کردند اما
اکثریت بفریب او رای دادند و این الگو تقریباً در
تمامی دوره های بعدی انتخابات نیز تکرار شد. اکثریت
به این حد از بلوغ سیاسی رسیده است که عدم حضور
در انتخابات سبب روی کار آمدن تندرو ها می شود
بنابراین تقریباً در همه دوره های انتخابات سیال های
اخیر تلاش کرده در میان گزینه های موجود گزینه های

سخن نخست

شش گزاره، شش نکته

کلمه محمد توکلی

به این شش گزاره دقت کنید:
۱- دادستان کل کشور از نقش مثلث آمریکا، اسرائیل و عربستان در
طراحی حوادث اخیر در کشورمان سخن گفته است و از اتاق فکری خبر داده
که از ماه پیش این تجمعات را طراحی کرده بودند.
۲- محسن رضایی نیز در اظهاراتی که به نوعی در ادامه آنچه آقای
دادستان گفته است ارزیابی شده از نقش برادر زن صدام در این وقایع خبر
داده است.

۳- سازمان جناحی شده صداسیما با همراهی رسانه های اصولگرا از نقش
پررنگ سازمان تروریستی «مجاهدین خلق» و عناصر وابسته به داعش در
این وقایع خبر می دهند و در مقابل برخی خبرها از حضور نوجوانان و جوانان
دهه هفتادی و هشتادی در این وقایع حکایت دارد.
۴- تریبون های اصولگرایان از حق اعتراض مردم (البته فقط در موضوع
اعتراض به دولت) می گویند.

۵- پیش از نود درصد کارشناسان سیاسی برنامه های صداسیما در
روزهای اخیر از جریان اصولگرا هستند.
۶- نقش جریان مخالف میانه روها در پشت صحنه آغاز اعتراضات اخیر هم
به عنوان یک احتمال در فضای سیاسی - رسانه ای کشور مطرح شده است.
چند نکته ناظر بر این شش مورد:

۱- با نگاهی به جایگاه مسئولانی که تا به امروز در خصوص جزئیات نقش
کشورهای بیگانه در اعتراضات اخیر نکاتی را مطرح کرده اند شاهد آن
هستیم که نه داستان محترم کشور و نه دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام
هیچ یک در جایگاه نهادهای امنیتی کشور به عنوان نهادهایی که می توانند
در چنین موضوعات اظهار نظر قطعی داشته باشند نیستند حال سوال اینجا است
که به چه دلیل در هر مرحله ای که نهادهای ذیربط امنیتی مسیر صبر و سکوت
را برگزیده اند مسئولانی در منصب های دیگر اصرار به اظهار نظرهایی از آن هم
با چنین جزئیاتی دارند؟

۲- تجارب گذشته نشان داده است که پررنگ کردن نقش بیگانگان و
عوامل گروه های تروریستی در چنین وقایعی چندان تأثیری بر جامعه
نمی گذارد و کسر قابل توجهی از مردم به دلایل گوناگون از جمله به وجود
آمدن شکاف و عدم اعتماد به جریان رسمی تبلیغی موجود در کشور چنین
اظهاراتی را نمی پذیرند. از طرف دیگر برجسته سازی این وجه از حوادث
اخیر می تواند سبب فراموشی اعتراضات واقعی معترضان شود که در
حوزه های سیاسی و اقتصادی راهی جز رساندن فریاد خود به تصمیم گیران از
طریق حضور خیابانی نیافته اند.

۳- آیا می توانیم بحران بیکاری، سختی های معیشتی مردم، تک صدایی
موجود در فضای رسمی کشور، سرخوردگی نوجوانان و جوانان این سرزمین
بسر اثر ایجاد انواع محدودیت ها و... را با مرتبط دانستن اعتراضات به
کشورهای خارجی فراموش کنیم؟ آیا این تصور که در صد بالایی از آنان که
در خیابان های آمده بودند تحت تأثیر عوامل خارجی، تروریست ها، کانال های
تلگرامی و... هستند و این نظام سیاسی مستقر در ایران نیست؟ آیا آنان که
چنین تحلیل های تندروانه ای را در رسانه های خود منتشر می کنند معنای
سخن خود را درک می کنند؟...

